

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: JU v Č. Budějovicích

Pedagogická fakulta

Pracoviště: katedra společenských věd

Datum odevzdání posudku: 10. 8. 2017

Jméno a příjmení studenta:

Lenka Váchová

Obor: NJu-SVu

Oponent* bakalářské práce:

PhDr. Helena Pavličíková, CSc.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Mediální výchova v České republice a v Německu

Název práce

Kritéria hodnocení práce (označte vždy právě jednu z možných známek):

1. Struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

2. Metodologická a metodická stránka práce (stanovení hypotéz/cílů práce, vhodnost a kvalita dat a metod)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

3. Práce s literaturou a dalšími informačními zdroji (výběr, správná citace, použití, dodržování bibliografických norem)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

4. Odborná správnost – znalost problematiky (prokázání znalosti řešené problematiky, prokázání specifických znalostí, schopnost aplikovat znalosti na konkrétní problém)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

* nehodící se škrtněte

5. Zhodnocení výsledků, naplnění cílů, aplikovatelnost v praxi

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře**
- N – nevyhověl/a

6. Úroveň jazykového a stylistického zpracování

- A – výborně
- B – velmi dobře**
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

7. Formální a grafická úroveň práce

- A – výborně**
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

Závěrečné shrnutí, komentáře, otázky k obhajobě:

Mediální výchova představuje důležitou součást vzdělávání v českých základních a středních školách, kde navazuje na tradice práce s tištěnými médii v českém školním prostředí z období první republiky. Mediální výchova v Německu se opírá o tradice zcela jiné, podmíněné negativními historicko-sociálními kontexty goebbelské propagandy. I z těchto důvodů je možné hodnotit výběr tématu bakalářské práce jako velmi zajímavý, včetně možné následné komparace výuky mediální výchovy v obou zemích.

Zajímavost a i tematická atraktivnost zvolené problematiky však ještě nezaručují její zdařilé zpracování. Tak se stalo i v tomto případě, kdy autorka v Úvodu své bakalářské práce si vytýčila cíle, které nemohla dostatečně naplnit, ať už se jedná o zjištění úrovně mediální výchovy v českém edukačním prostředí ve srovnání s jinými zeměmi, či o zhodnocení a porovnání způsobů výuky mediální výchovy v České republice a v Německu. Nebylo možné ani podat – byť ve stručném přehledu – zda je školský systém schopen zajistit vzdělávání na dostatečné úrovni (s. 9). Na druhou stranu je potřebné ocenit, že jeden z cílů, zaměřený na používání různých pomůcek (zejména učebnic) ve výuce mediální výchovy se podařilo autorce přehledně, pečlivě a poměrně systematicky zpracovat. Teoretická část práce opírající se zejména o vymezení základních pojmů spojených s mediální výchovou paradoxně postrádá terminologické „ukotvení“ právě samotné mediální výchovy, což je velká škoda, neboť tvrzení ze strany 14, že „V první řadě je důležité definovat, co to mediální výchova případně mediální gramotnost je...“ považuji za velmi vágní, nepřesné a zavádějící. Přitom se přímo nabízelo, aby po definici mediální gramotnosti následovalo její naplňování právě v mediální výchově. Ani termín „mediální didaktika“ není možné – vzhledem ke stručnosti jeho vysvětlení ve třech souvětích – považovat za terminologicky správně podaný.

Ke zdařilým částem bakalářské práce řadím pečlivě zpracovaný přehled učebnic mediální výchovy, které jsou využívány pro její výuku zejména na základních školách, a to jak v České republice, tak i

v Německu. Pro pedagogickou praxi budou jistě přínosné i v příslušné kapitole uvedené projekty řešící některá dílčí témata vztahující se k mediální výchově.

K lepšímu hodnocení celé bakalářské práce brání i terminologické nepřesnosti vyplývající z pouze částečné znalosti teorie mediálních studií. Jako příklad bych uvedla tvrzení o tom, že je nutné si vybírat ta média, která nezkrusují realitu a jsou hlavně seriózní (s. 8 , obdobně s. 19), což svědčí o absenci znalostí o mediální konstrukci reality. Je zajímavé tvrdit, že média ovlivňují náš život ve všech směrech (sociálně, časově atd. (s. 15), ale toto téma by bylo vhodnější interpretovat na základě tzv. účinků médií, které byly zpracovány v řadě učebnic (např. Jiráček, Köpplová, McQuail aj.) Bakalářská práce zejména v části o výukových materiálech mediální výchovy svůj přehledový cíl naplnila, může se stát podkladovým materiálem pro školní i mimoškolní aktivity spojené s mediální výchovou. Jazyková a stylistická úroveň bakalářské práce je na velmi dobré úrovni, oceňuji i pečlivost, která byla věnována formálnímu zpracování celé práce.

Přes uvedené připomínky oceňuji pečlivou práci autorky s literaturou a soustavnou práci na textu s aktuální tematikou, která bude nadále zůstat v centru nejen učitelské veřejnosti.

Bakalářská práce Lenky Váchové splňuje požadavky na práce tohoto typu kladně, proto bakalářskou práci „Mediální výchova v České republice a v Německu“ doporučuji k obhajobě a hodnotím **známkou velmi dobře**.

Navrhovaná klasifikace (výsledná známka není aritmetickým průměrem známek jednotlivých kritérií hodnocení práce):

- A – výborně
- B – velmi dobře**
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

V Českých Budějovicích dne 10. 8. 2017

Helena Pavličiková

Podpis oponenta bakalářské práce